

[Justitsministeren.]

straffes efter den almindelige borgerlige Straffelov. Dødsstraf bringes kun i Forslag for de førræderiske og landsskadelige Handlinger, som under Krigen har vakt den dybeste Afsky og Foragt.

Naar man trods de Betæneligheder, som knytter sig til Livsstrafs Idømmelse, har ment at burde gøre dette Skridt, er det i Bevidstheden om, at Befolkningen som Helhed staaar bag ved Kravet om Livsstraf, og ud fra den Betragtning, at de, som, da Landet var i Nød, ved de groveste Forbrydelser har rystet Samfundet, nu bør udskilles af Samfundet, derved at de kommer til at bøde for deres Gerninger med Livet. Efter Forslaget skal Livsstraf ikke ubetinget idømmes for de særlig grove Forbrydelser, som nævnes i Forslaget. Domstolene har i alle Tilfælde Valget imellem at idømme Livsstraf eller Fængselsstraf.

For Frihedsstraf er der som Minimum fastsat Fængsel i 4 Aar. Jeg gør herved opmærksom paa, at det af denne Strafferammes Strenghed følger, at der kun bør rejses Tiltale i de grove Tilfælde af Førræderi og landsskadelig Virksomhed. Under særlige Omstændigheder kan dog en mildere Fængselsstraf idømmes.

Foruden Straf giver Lovforslaget Mulighed for at konfiskere den domfældtes Formue til Fordel for Statskassen, ligesom saadan Konfiskation skal ske med Hensyn til Formuer tilhørende Hipo-, Sommer- eller Schalburgkorpset og lignende Sammenslutninger.

Endvidere har man fundet det nødvendigt at ramme disse Forbrydere derigennem, at de ved Dommen kendes uværdige til almen Tillid med deraf følgende Tab af en Række borgerlige Rettigheder.

Foruden disse almindelige Bestemmelser i Forslaget skal jeg i Korthed omtale de særlige Bestemmelser i Lovens Kapitel II, som fastslaar, hvilke Handlinger der er strafbare, og med hvilken Straf disse Handlinger skal belægges. Forslaget følger her det Princip, at det fastsætter skærpet Straf for en Række Handlinger, som allerede er strafbare efter den gældende Straffelov, naar Formaalet har været landsskadeligt, eller naar Gerningsmanden har udnyttet de særlige Forhold under Besættelsen. Derudover har man fundet det nødvendigt at give særlige Straffebestemmelser for dem, der

er gaaet i tysk Krigstjeneste eller har virket i de forskellige Korps, som Tyskerne oprettede under Besættelsen, f. Eks. Hipo-korpset, Sommerkorpset, eller Korps, som er gaaet i Gestapos Tjeneste eller har optraadt som Angivere.

Jeg henleder herved særlig Opmærksomheden paa Forslagets § 10, som i Overensstemmelse med det af Folketingsudvalget stillede og af mig tiltraadte Ændringsforslag er formuleret saaledes, at der er fastsat Fængselsstraf — det vil sige mindst 4 Aars Fængsel — for den, der har hvervet eller ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste. Der kan dog, hvor særlige Hensyn gør sig gældende, finde Strafnedsættelse Sted, og under ganske særlige Omstændigheder kan Tiltale undlades. Der er herved navnlig tænkt paa Tilfælde, hvor de paagældende paa Grund af deres unge Alder og Umodenhed har savnet Forstaaelse af Handlingens Strafværdighed, eller hvor en særlig Tilknytning til det tyske Folk har gjort Handlingen mindre strafværdig.

Fængselsstraf er endvidere foreskrevet for den, som har gjort Tjeneste i et Korps, som virkede i Tilknytning til Besættelsesmagten imod den danske Stats lovlige Organer eller dens Borgere, eller som i øvrigt i tysk Tjeneste her i Landet har udøvet politimæssig Virksomhed. For Medlemmer af Hipo-korpset, Sommerkorpset eller lignende Organisation er der fastsat skærpet Straf, idet Straffen for saadanne er Livsstraf eller Fængsel i ikke under 10 Aar.

Ogsaa de Personer, som for at fremme deres egne Interesser er gaaet til de tyske Myndigheder i Stedet for til de lovlige danske Myndigheder og har søgt at faa Tyskerne til at lægge Pres paa de danske Myndigheder eller paa anden lignende Maade har udnyttet Situationen til egen Fordel, kan straffes efter Forslaget. Forslaget indeholder ligeledes Bestemmelser, som giver Mulighed for i visse Tilfælde at straffe Embedsmænd for landsskadelig Virksomhed, og som giver Hjemmel for at straffe de grove Tilfælde af „Værnemageri“ og andre Tilfælde, hvor der enten for at fremme tyske Interesser eller for egen økonomisk Fordels Skyld er ydet Besættelsesmagten en utilstødelig Bistand, eller Tilfælde, hvor de allerede Nationens Krigsanstrengelser er blevet modarbejdet.

Endelig er der nu i Forslaget indsat en